Het Anti Terreurhek

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 11 november 2012) (Laatste bewerking: 19 december 2016)

In 2004 boog het Internationaal Gerechtshof in Den Haag zich over de legaliteit van het door Israël aangelegde anti-terreurhek. (95% hek-5 % muur). In haar advies-oordeel van 9 juli 2004 achtte het Hof de bouw van deze afscheiding een schending van internationaal recht en concludeerde dat het afgebroken moest worden en zelfs dat er schadevergoedingen moeten worden betaald aan benadeelde Arabieren. Israël en de Verenigde Staten verwierpen de uitspraak, en Brussel vond dat de barrière slechts gedeeltelijk afgebroken moest worden. De voormalige Europese superminister Javier Solana vloog nog even naar Israël om de toenmalige regering van Ariel Sharon de wacht aan te zeggen vanwege het verwerpen van de resolutie. Israël had van tevoren al aangekondigd het vonnis te zullen negeren. Sharon beschuldigde het Gerechtshof in Den Haag van het goedkeuren van terrorisme.

Na een aanslag waarbij een 19-jarige vrouwelijke militair werd gedood en 32 wachtenden op een bus gewond raakten, zei Sharon de vijftien rechters daar medeverantwoordelijk voor te stellen: "Deze moorddadige daad is de eerste die plaats vond met volledige goedkeuring van het wereldhof in Den Haag. Het besluit van het hof over het veiligheidshek is in wezen een destructieve boodschap, die terreur aanmoedigt en landen die de heilige plicht hebben zich te verdedigen, verdacht maakt", aldus Sharon. Hoewel de uitspraak van het hof niet bindend is, blijkt het in de praktijk gebruikt te worden door allerlei antisemieten, NGo's en anti-Israël lobbyisten die er een hobby van hebben gemaakt, de Staat Israël te ondermijnen, zowel als diegenen die trachten haar te vernietigen waaronder de terreurbewegingen in Ramallah en Hamas in Gaza.

Anti-terreurhek (Photo: Sasson Tiram)

Veertien van de vijftien rechters van het hof achtten de afscheiding in strijd met het internationaal recht en kozen met deze uitspraak zoals verwacht, de kant van Jasser Arafats moordende bendes. Alleen de Amerikaanse rechter Thomas Buergenthal stemde niet in met het oordeel. Een deel van de rechters waren afkomstig uit landen als China, Rusland, Sierra Leone, Venezuela en Jordanië. China dat Tibet is binnengevallen en dat land al jaren illegaal bezet houdt en daarbij culturele en humanitaire verwoestingen heeft aangericht. China waar men gevangenen slavenarbeid

laat verrichten, waar leden van religieuze groeperingen worden vermoord en waar geen enkel recht bestaat van vrije meningsuiting. Rechters uit dit soort landen spraken hun veroordeling uit over de enige democratie in het Midden Oosten.

In het 60 pagina's tellend document is met geen woord gesproken over de essentie van de afscheiding. Ook in de 88 bijlagen werd er niet over gerept. De rechters hebben er geen enkele rekening mee gehouden dat de aanleg van de afscheiding puur noodzakelijk was teneinde de PLO-moordenaars de toegang tot het land te beletten. Na de aanleg zijn de aanslagen tot een minimum beperkt. Geen enkel land zou anders hebben gereageerd dan Israël gedaan heeft. Zolang het terrorisme doorgaat zal Israël geen andere keus hebben dan zichzelf en haar burgers tegen de PLO- moordmachines te beschermen. Israël heeft de uitspraak terecht naar de prullenbak verwezen. De werkelijke barrière is niet het hek, maar het terrorisme.

Op 20 juli 2004 nam de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties een resolutie aan die de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag ondersteunde en de afscheiding als illegaal brandmerkte. De VN eiste dat Israël zich diende te houden aan de uitspraak van het Hof dat het Anti Terreurhek moest worden ontmanteld en de Arabieren schadeloos gesteld dienden te worden voor de geleden schade. 150 landen stemden voor de resolutie, 6 landen tegen en 10 landen onthielden zich van stemming. Tegen stemden Israël, de Verenigde Staten, Australië, Micronesië, de Marshalleilanden en Palau. Ook deze resolutie is niet-bindend. Tijdens de stemming over deze klucht stemden dankzij de inspanningen van EU-voorzitter Nederland, alle 25 landen van de Europese Unie unaniem vóór de resolutie waarin Israël veroordeeld werd.

Het Rode Kruis noemt de bouw van het hek strijdig met de Conventies van Genève. Amnesty International verklaarde op 19 februari 2004 dat de 'barrière' een schending is van het internationaal recht en bijdraagt aan

ernstige mensenrechtenschendingen. Ook Human Rights Watch en vele andere mensenrechtenorganisaties hebben zich tegen de afscheiding uitgesproken en steunen de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof en de VN-resoluties.

Het Anti-terreurhek is niet de zaak waar het in werkelijkheid om draait. Waar het om gaat is dat men iedere gelegenheid aangrijpt om Israël te demoniseren. Wereldleiders, diplomaten, de internationale media, en zelfs rechters zijn bereid daarvoor de kant te kiezen van gangsters, bedriegers en moordenaars. Velen zijn slechts uit op eigen macht, positie, geld en eer. Ook de diverse machtsblokken, hebben hun eigen verborgen agenda's, plannen en doeleinden. Door de veroordeling van het hof ontzegt men Israël het recht zich te verdedigen. De uitspraak van het hof is ook een vorm van antisemitisme. Het neerhalen van het hek blijkt voor de rechters van het hof van groter belang dan het tegenhouden van zelfmoordenaars die de levens van onschuldige Israëlische burgers verwoesten. Uitspraken van rechters of resoluties van de Verenigde Naties hebben geen enkel effect als niet tegelijkertijd ook het PLO-terrorisme wordt veroordeeld. Men heeft de plicht ook de terreur tegen Israëls bevolking te veroordelen.

5% muur

Het hof in Den Haag is uitgegaan van verkeerde feiten en daardoor is de veroordeling van Israël niets anders dan een schertsvertoning, een kwalijke klucht slechts bestemt voor de prullenbak. Gelukkig ligt het lot van Israël en van het Joodse volk niet in handen van Europa, de islamitische wereld of de Verenigde Naties want dan was er al geen Joods volk meer geweest. De naties concentreren zich op Jeruzalem en drijven de wereld naar het rijk van het Beest. Israël staat eenzaam boven aan de lijst van landen waar de wereld haar aandacht op heeft gevestigd en wat uit de weg geruimd moet

worden. Het land en het volk van Israël is het eindstation van de haat van de volken tegen de God van Israël. Overheden, diplomaten, rechters, alles en iedereen doet mee aan de poging Gods volk zoveel mogelijk te vernederen en als het kan te vernietigen. Het 'recht' is in handen van hen die de duivel aanhangen. Ze strijden tegen de God van Israël en deze strijd zullen ze met zekerheid gaan verliezen.

Israël's inspanningen, zichzelf te verdedigen, worden openlijk veroordeeld, in een verkeerd daglicht gesteld en verwrongen weergegeven. De VN is een organisatie die eigenlijk vrede en gerechtigheid bevorderen moet, maar misdaden als volken- en massamoord, tirannie, terrorisme en corruptie negeert, bevordert en verdedigt. Door de jaren heen zijn bij de VN duizenden klachten tegen systematische schendingen van mensenrechten in landen als Bahrein, Tsjaad, Liberia, Malawi, Pakistan, Saoedi-Arabië, Syrië, Zimbabwe en Soedan ingediend. Maar ieder jaar houdt de commissie gesloten zittingen, waarin zij deze klachten begraaft en weigert, de beschuldigde landen officieel te veroordelen. Het zijn tirannen, terroristen en massamoordenaars die de VN in hun greep hebben. Israël vecht om te overleven tegen islamitische fascisten, die de Holocaust prijzen en openlijk tot vernietiging van de Joodse staat oproepen.

Terug naar: Inhoud